

**KORESPONDENT
WOJENNY**

producent:

Václav Flegl, www.sounderground.cz

vasek@sounderground.cz, tel. +420 777 958 788

dystrybutor:

Aerofilms, www.aerofilms.cz,

Kristina Charvátová, kristina@aerofilms.cz, tel. +420 777 567 412

Premiera kinowa: 31. 10. 2024

trailer: www.vimeo.com/sounderground/war-correspondent-trailer

strona internetowa: www.valecnyzpravodaj.cz

Materiały do pobrania: www.valecnyzpravodaj.cz/#ke-stazeni

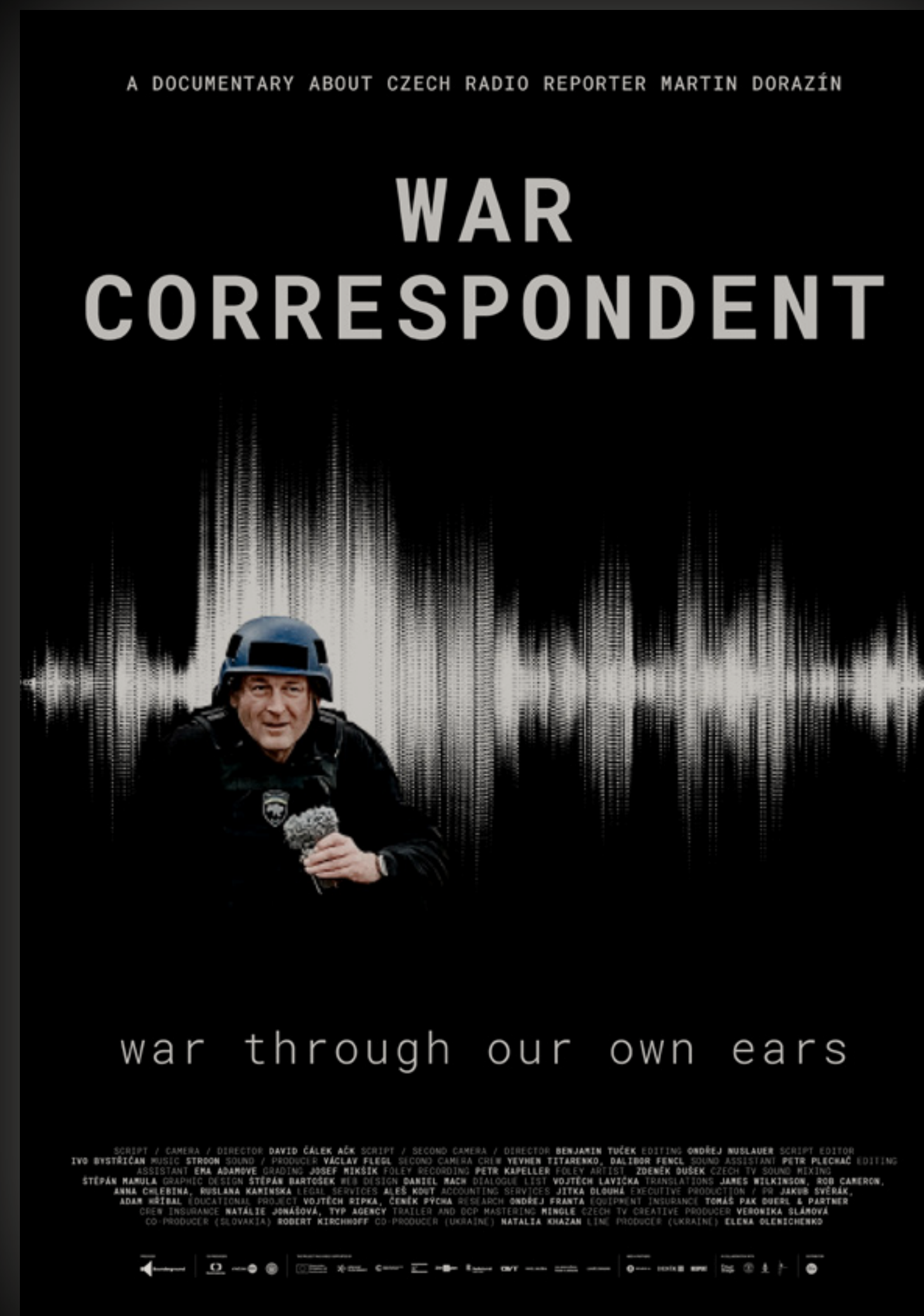
PR i press service:

Jakub Svěrák jakub.sverak@fixerserviceprague.com, tel. +420 603 155 194

Adam Hříbal, hribaladam@gmail.com, tel. +420 721 980 077

Program edukacyjny:

Vojtěch Ripka, vripka.vr@gmail.com tel. +420 724 282 364

Film, który nie pozostawi nikogo obojętnym

Opis

Za pośrednictwem reportera Martina Dorazína, niejako jego oczami, obserwujemy życie codzienne zwykłych ludzi, długotrwanie wystawionych na skutki działań wojennych. Pokazujemy siłę, która jest zdolna rozstrzygać o losach wojen. Nie chodzi tu o zwycięstwo na froncie, ale o niezłomność tyłów – niezależnie od tego, która ze stron zwycięży, ludzie wciąż będą żyć tam, gdzie żyli. Temat niezłomności społeczeństwa obserwujemy oczami korespondenta wojennego, śledząc jego pracę z dźwiękiem w reportażach radiowych.

W filmie zwracamy uwagę również na kontekst niezwiązany z wojną – społeczeństwo jest tak silne, jak silny jest jego najślabszy członek. Przegrana rzadko staje się udziałem ludzi, którzy trzymają się razem, wspólnota zwiększa szanse na przeżycie. To temat, który może przemówić również do społeczeństw, które nie są bezpośrednio zagrożone wojną.

Dokument ukazuje życie i pracę jednego z najwybitniejszych czeskich korespondentów wojennych Martina Dorazína. Pełne niepokoju obrazy budowane przez reżyserów Davida Čálka, Benjamina Tučka i producenta Václava Flegla są opowieścią o losach ludzi, na których życie bezpośrednio wpłynęła wojna, ukazują dziejący się na naszych oczach konflikt w Ukrainie i zwracają uwagę na szerszy kontekst związany z konfliktami zbrojnymi oraz podkreślają rolę dziennikarstwa wojennego.

Historia człowieka z misją

Martin Dorazín pracuje jako korespondent wojenny Czeskiego (dawniej Czechosłowackiego) Radia od roku 1990. W trakcie swojej kariery brał udział w wielu niebezpiecznych misjach na najróżniejszych terenach ogarniętych wojną, od Bałkanów przez Afganistan aż po Ukrainę. Dorazín uważa pracę reportera w strefach wojny za swoją życiową misję. W styczniu 2022, przewidując to, co niedługo miało się wydarzyć, zrezygnował z posady stałego korespondenta w Warszawie i wyjechał do Mariupola, wówczas rozkwitającego miasta portowego. Stamtąd, z narażeniem życia, relacjonował początki inwazji na Ukrainę. Również po zajęciu Mariupola pozostawał w miejscach, gdzie toczyły się najcięższe walki. W październiku 2022 został stałym korespondentem Czeskiego Radia w Ukrainie. W lutym 2023 otrzymał prestiżową dziennikarską Nagrodę im. Ferdinanda Peroutky. Latem 2024 został na wniosek czeskiego sejmu przedstawiony do najwyższego państwowego odznaczenia.

Historie zwykłych ludzi w kraju ogarniętym wojną

Korespondent wojenny przedstawia historię ludzi żyjących w kraju ogarniętym wojną. Martin Dorazín w swoich reportażach rozmawia z tymi, którzy żyją w nieustannym strachu, ukrywając się i często nie otrzymując żadnej pomocy. Ich losy są świadectwem siły i wytrzymałości zwykłych ludzi, którzy mierzą się z niewyobrażalnymi trudnościami. Prezentowane przez film ludzkie historie są uniwersalne i mogą dotyczyć każdego, bez względu na poglądy na temat wojny.

Film w autentyczny sposób pokazuje ludzką umiejętność radzenia sobie w ekstremalnych sytuacjach. Może on stanowić inspirację dla każdego, kto zмага się z własnymi problemami. Świadomość, że człowiek jest w stanie przetrwać, a nawet żyć pełnią życia w ekstremalnych warunkach, może pomóc spojrzeć na własne problemy i możliwości ich rozwiązania z innej perspektywy.

Praca korespondentów wojennych jest pełna etycznych i emocjonalnych wyzwań. Film dokumentuje podejmowane przez Dorazína próby znalezienia równowagi między potrzebą informowania opinii publicznej a szacunkiem dla ludzkiego cierpienia. Ten aspekt filmu może być interesujący dla każdego, kto interesuje się dziennikarstwem, etyką lub tym, jak zachowują się ludzie w sytuacjach kryzysowych.

Reżyserzy David Čálek i Benjamin Tuček zdecydowali się wykorzystać dźwięk jako kluczowy aspekt filmu o reporterze radiowym. Za pomocą

reportaży radiowych oraz budujących napięcie odgłosów walk, pozwalają oni widzom znaleźć się w pobliżu linii frontu i doświadczyć wojny „na własne uszy”. To innowacyjne podejście rzuca nowe światło na tradycyjne wojenne dziennikarstwo.

Film jako narzędzie edukacyjne

Korespondent wojenny to nie tylko film dokumentalny, ma on też ambicję stać się istotnym narzędziem edukacyjnym. Poza materiałem filmowym stworzono również programy edukacyjne, dostępne zarówno w języku czeskim, jak i po angielsku. Zadaniem programów jest umożliwić uczniom, studentom oraz ogółowi społeczeństwa lepsze zrozumienie skomplikowanych procesów rządzących konfliktami zbrojnymi i roli dziennikarstwa w informowaniu o nich. Programy edukacyjne zawierają analizy konkretnych reportaży, dyskusje o etycznych i praktycznych wyzwaniach, z którymi mierzą się korespondenci wojenni oraz warsztaty mające rozwijać praktyczne umiejętności dziennikarskie.

Jednym z głównych celów projektu jest przybliżenie uczniom i młodym dziennikarzom specyfiki pracy w strefach walk. Film pokazuje, na jakie sytuacje dziennikarze muszą być przygotowani, jak radzą sobie ze stresem oraz jakie problemy etyczne muszą rozwiązywać. Edukacyjny aspekt filmu może być atrakcyjny dla tych, którzy nie interesują się wojną, ale bliska jest im praca dziennikarza i związane z nią wyzwania.

Kontekst historyczny i kulturowy

Konflikt w Ukrainie, który jest dokumentowany w filmie za pośrednictwem pracy reporterskiej Dorazína to największy konflikt zbrojny w Europie od czasów drugiej wojny światowej. Rosyjska inwazja na Ukrainę w lutym 2022 wywołała m.in. ogromny kryzys humanitarny i spotkała się z ostrą reakcją społeczności międzynarodowej. Materiał umożliwia głębsze zrozumienie kulturowych i politycznych kontekstów, które doprowadziły do wybuchu wojny.

Przyszłość dziennikarstwa wojennego

Korepondent wojenny otwiera również dyskusję o przyszłości dziennikarstwa wojennego i roli dziennikarzy we współczesnych konfliktach zbrojnych. Film pokazuje, jak istotną rolę odgrywa praca korespondentów wojennych przy dostarczaniu społeczeństwu informacji i z jakimi niebezpieczeństwami wiąże się ta praca. W czasach, w których szerzy się dezinformacja i propaganda, niezależne i obiektywne dziennikarstwo jest kluczowe dla kształtowania się opinii w społeczeństwie.

Korespondenci wojenni, m.in. Martin Dorazín, odgrywają kluczową rolę w procesie dokumentowania konfliktów zbrojnych i dostarczania aktualnych informacji z frontu. Dzięki ich pracy opinia publiczna otrzymuje wiarygodne informacje. Ponadto działalność korespondentów wspiera ochronę praw człowieka oraz międzynarodowe starania o sprawiedliwość i pokój.

Korespondent wojenny oferuje głęboki i autentyczny wgląd w wojnę w Ukrainie i pracę korespondenta wojennego Martina Dorazína. Film ma szansę nie tylko przyciągnąć uwagę widzów zainteresowanych wojną w Ukrainie, ale także obywateli, którzy czują się zmęczeni wojną, nawet jeśli sami jej nie przeżyli, lub nie wspierają sprawy ukraińskiej.

Wywiad z Martinem Dorazínem

Co składnia Pana do wyjazdu do strefy walk?

Chcę być tam, gdzie tworzy się historia i chcę dawać stamtąd świadectwo. Najważniejsze jest móc rozmawiać z ludźmi na miejscu. Całej reszty mogę się dowiedzieć w inny sposób, przeczytać, obejrzeć materiały filmowe, zadzwonić do kogoś z Pragi, ale to już nie będzie to samo, zabraknie autentyczności. Zawsze staram się zbudować sieć wśród miejscowych. Pomagają mi i wiedzą o wiele więcej o lokalnych zasadach bezpieczeństwa – gdzie można iść, którędy może przejechać samochód... Jesteśmy razem także w chwilach smutku i wątplenia. W schronach i w ekstremalnych sytuacjach dowiecie się, jacy są ludzie naprawdę. Mnie to bardzo interesuje. Ciągle myślę o wszystkich, których poznałem i których już nie ma. Może zginęli. Albo Rosjanie wywieźli ich nie wiadomo dokąd i nikt nie wie, gdzie są. Myślę o tym dość często. W Ukraińcach niezwykle jest to, że nie pogrążyli się w depresji i marazmie lub chaosie, tylko wciąż starają się normalnie żyć.

Czy korespondent wojenny, który chce nagrywać konflikt w Ukrainie musi się gdzieś zarejestrować?

Potrzebna jest akredytacja Sił Zbrojnych Ukrainy ZSU, a żeby dostać się w niektóre miejsca należy uzyskać specjalną przepustkę. Czasami pomimo to wywołują się konflikty z miejscowymi, którzy boją się, że nagrania mogą wpaść w ręce Rosjan, przez co oni sami staną się celem ataku. Raz nawet chcieli nam zniszczyć sprzęt, ale na szczęście pastor Oleg Tkaczenko załagodził sytuację i udało nam się ocalić skórę oraz sprzęt.

Kiedy jest Pan w pobliżu frontu, jak dużą ochronę zapewnia oznaczenie PRESS?

Nie zapewnia żadnej ochrony, dlatego go nie noszę. Lepiej go nie mieć. Czasami bezpieczniej, żeby inni nie wiedzieli, że jest się dziennikarzem. Poza tym jakkolwiek wyraźny napis sprawia, że człowiek od razu staje się celem – na przykład dla snajperów albo dronów FPV.

Czy dziennikarz z zagranicy w Ukrainie czuje, że uczestniczy w wojnie informacyjnej, czy przeciwnie, robi wszystko, aby nie stać się jej częścią? Jak trudno jest weryfikować informacje?

Kiedy wybuchł konflikt byłem w Doniecku, na terytorium kontrolowanym przez separatystów. Przekazywanie ich punktu widzenia było bardzo ciekawe. Teraz to już niemożliwe. Albo by mnie tam nie wpuścili, albo zabili. Rosja wcale nie chce, żeby ktoś widział sytuację z jej perspektywy. Oni mają oficjalną tubę propagandową, szerzącą niepodważalną, jedynie słuszną prawdę.

Wprawdzie dzisiaj działają w Rosji także inne „niezależne” media, większość z nich jest jednak ultranacjonalistyczna.

W pracy korespondenta wojennego spotyka się Pan z niezwykle przejmującymi i smutnymi historiami. Do jakiego stopnia jest Pan w stanie odczuwać związane z nimi emocje?

Uważam, że emocji nie da się uniknąć. Nie da się wykonywać pracy korespondenta mechanicznie. To nie będzie dobrze zrobiony materiał i nikogo nim nie zainteresuję. Moim zdaniem wciąż można znajdować nowe tematy, nawet jeśli odbiorcy rzadko się z tym zgadzają i uważają, że my, korespondenci, ciągle się powtarzamy. Ale to było do przewidzenia. Właśnie na to liczy Rosja i dlatego nie wolno nam przestać. Wojna wiąże się z niewyobrażalnymi okropieństwami.

Staram się wszystko opisać, przygotowuję reportaże, fotografuję i publikuję straszne rzeczy, bo uważam, że ludzie muszą wiedzieć, że wojna to nic przyjemnego, nic pięknego, to nie żadna przygoda dla chłopców. Niektórzy koledzy mają do mnie o to pretensje, że publikuję rzeczy, które mogą być nieprzyjemne dla wrażliwych osób. Ale to nie ma być przyjemne. No tak! Teraz przypomniałem sobie materiał, w którym wagnerowcy rozbijają młotkiem głowę swojemu towarzyszowi broni, który uciekł. Tego materiału chyba bym już drugi raz nie opublikował.

Studiował Pan w Rosji, jeszcze za poprzedniego reżimu. Skąd taka decyzja?

Bo i gdzie miałbym studiować w Czechosłowacji, w której trwał w najlepsze marazm czasów Jakeša i upadającego socjalizmu. Oczywiście nie miałem pojęcia co mnie czeka, ale powtarzałem sobie, że gorzej być już nie może. Mówią, że najciemniej jest pod latarnią i w tym przypadku to się sprawdziło. Woziliśmy literaturę drugiego obiegu z Rosji do Czech. Dzisiaj brzmi to jak coś zupełnie niemożliwego, paradoksalnego.

Studiowałem w Petersburgu pod koniec lat osiemdziesiątych ubiegłego wieku. Już od roku 1987 było jasne, że wszystko idzie w dobrym kierunku i sytuacja się zmienia. Wszyscy byliśmy wtedy pełni nadziei. Oczywiście nie podejrzewaliśmy, że Związek Radziecki się rozpadnie. Chociaż wielu ludzi wtedy tego chciało, nie wierzyliśmy w taki obrót spraw. Myśleliśmy, że przyjdzie jakiś nowy socjalizm, taki z „bardziej ludzką twarzą”. Jestem naprawdę szczęśliwy, że mogłem w tym uczestniczyć. Mogłem być bezpośrednim świadkiem wydarzeń historycznych. Byłem tam, gdzie tworzyła się rosyjska demokracja, którą niestety potem zmiotł Władimir Putin. Cofnął społeczeństwo do czasów stalinowskich i rozpętał szaloną wojnę.

Wciąż mam wśród Rosjan i obywateli Rosji kilku bardzo dobrych znajomych. Nie mogę zupełnie się od nich odciąć, już nigdy się do nich nie odezwać i gniewać się w nieskończoność. Może tego właśnie chce Putin, żebyśmy takim zachowaniem pomogli jego polityce. Ale straciłem

wiele koleżanek i kolegów ze studiów, bo nagle zaczęli życzyć Ukrainie i nam najgorszego losu. Wciąż nie mogę zrozumieć, skąd wzięło się w nich to całe zło. Dodam jeszcze, że chodzi tu o wykształconych ludzi... Oczywiście wiele z tego to wina rosyjskiej propagandy...

No, to są ludzie z tytułami profesorów, docenci i docentki, moje koleżanki, które powinny odnosić się do tych wydarzeń z profesjonalnym dystansem, a które, moim zdaniem, zupełnie oszalały. A przecież uczyły się o tym, jak działa propaganda! One też jej uległy. A z drugiej strony – wielu ludzi stawiało opór!

W filmie ważną rolę odgrywa protestancki kapelan a przy tym piekarz Oleg Tkaczenko. Jak Panowie się poznali?

Przedstawił nas sobie nasz wspólny znajomy Ivo Dokoupil zaraz przed początkiem rosyjskiej inwazji. Odwiedziłem Olega w mieście Marjinka, w Donbasie niedaleko Doniecka, gdzie kręciłem reportaż o piekarni, która powstała między innymi dzięki pomocy z Czech. Oleg piecze i rozwozi chleb oraz pomoc duchową wszędzie, gdzie potrzeba. Tamtejsi ludzie mawiają – zaczęło tu pachnieć chlebem, wraca tu życie.

Jakiego sprzętu Pan używa?

To ważne, żeby sprzęt był nieskomplikowany i żeby dało się go szybko przenieść. W swoim ukraińskim mieszkaniu mam małe studio, co przyspiesza pracę. W podręcznej walizeczce mam mały magnetofon,

a do nagrywania materiałów wideo wystarcza telefon. Do nakręcenia filmu potrzeba dużo więcej sprzętu, który trzeba rozłożyć i skalibrować, a nie zawsze jest na to czas. No i coraz częściej niezbędny jest generator prądu. Wystarczy też wielki powerbank, który zapewnia połączenie z internetem satelitarnym – Starlink.

Jak to się stało, że został Pan głównym bohaterem w filmie dokumentalnym o korespondencji wojennym?

Sam chciałbym to wiedzieć...

Co Pan wyniósł z pracy nad filmem, co Pana najbardziej zaskoczyło, doświadczył Pan czegoś nowego?

Wiem, jak wygląda praca ekip telewizyjnych, bo przez sześć lat pracowałem jako korespondent w Rosji i redaktor oraz moderator w studiu w Pradze. Kręcenie filmu dokumentalnego jest jednocześnie czymś zupełnie innym i bardzo podobnym. Bardzo mnie to interesowało. Inaczej kręci się ujęcia, mają inną długość. Dużo ważniejsza jest atmosfera i dobry dźwięk. Kręcenie filmu dokumentalnego trwa dłużej i jest bardzo czasochłonne. Dla mnie, jako dla człowieka, który ma w zwyczaju pracować bardzo szybko, było to na początku bardzo trudne. Za to teraz wiem, jak ciężkie życie mają aktorzy na planie... Spotkałem wspaniałych ludzi, których nazywam już swoimi przyjaciółmi. Jest mi przykro, że kręcenie, podróżowanie i wszystko, co z tym związane się skończyło.

Ekipa filmowa

scenariusz / zdjęcia / reżyseria David Čálek

scenariusz / zdjęcia / reżyseria Benjamin Tuček

montaż Ondřej Nuslauer

dramaturg Ivo Bystřičan

muzyka Stroon

dźwięk / producent Václav Flegl – Sounderground

koproducenci Česká televize, Atelier.doc (Słowacja), Braha Production Company (Ukraina)

wyprodukowano w 2024 w Ukrainie, Czechach i Słowacji. W filmie pojawiają się języki: czeski, ukraiński, rosyjski i słowacki.

film dostępny w formatach: DCP, MP4

długość materiału filmowego: 78 min

gatunek: dokument

Specyfikacja

dźwięk wielokanałowy 5.1 na potrzeby dystrybucji kinowej, 2.0 i 5.0 EBU na potrzeby emisji telewizyjnej

Format plików graficznych 4K, 1:1,85 DCP 25fps na potrzeby dystrybucji kinowej, UHD, 16:9, 25p na potrzeby emisji telewizyjnej i VOD

David Čálek

scenariusz, zdjęcia, reżyseria

www.calek.cz

Od ataku Rosji na Ukrainę czułem, że do wojny, która u nas przebiega w ukryciu, a w Ukrainie w sposób otwarty, powinienem się włączyć osobiście, nie tylko poprzez wsparcie finansowe, ale także bezpośrednio. Mój dziadek Jaroslav Hlad'o walczył za swoją okupowaną ojczyznę od roku 1941 jako żołnierz RAF. Nie jestem pilotem, jestem filmowcem i dlatego wraz z moimi kolegami zdecydowaliśmy się pokazać na ekranie człowieka, który postanowił walczyć na linii frontu słowem przeciwko czołgom. Zaskoczyło mnie to, że Ukraińcy są o wiele spokojniejsi niż my. Są zdeterminowani, żeby nie stać się częścią rosyjskiego imperium zła, cokolwiek by się działo. Dokładnie wiedzą czego chcą. Tutaj w Europie brakuje nam tak jasnych celów.

David Čálek ukończył sztukę operatorską i reżyserię dokumentalną na praskiej FAMU. Jest członkiem czeskiego stowarzyszenia operatorów filmowych. Wyreżyserował 21 autorskich filmów dokumentalnych i napisał 3 scenariusze do filmów fabularnych. Dwa razy zdobył nagrodę za najlepsze zdjęcia na FAMU, a jego dyplomowy film *Dotek* Obrazu otrzymał Nagrodę Stowarzyszenia Czeskich Kamerzystów.

Wybrana filmografia:

Pełnometrażowe filmy dokumentalne: *Bezesné noci* (2004), *Berkat a Maršo – štěstí a svoboda* (2007) główna nagroda na festiwalu Femina Film, *Nebe Peklo* (2009) dla HBO – premiera w USA na Festiwalu SXSW w Austin oraz nagroda na festiwalu Finále Plzeň 2011, *Pirátské síťe* (2014), *Cesta vzhůru* (2015) nagrodzony na kanadyjskim festiwalu BANFF 2017 główną nagrodą za najlepszą reżyserię pełnometrażowego filmu dokumentalnego *Stop Time* (2023)

Pełnometrażowe filmy aktorskie – zdjęcia: *Rychlé pohyby očí* (1998), *Kanárek* (1999), *Kuličky* (2008), *Mamas & Papas* (2010), *Mars* (2018), *Pohani* (2023), *Můžem i s mužem* (2023).

Benjamin Tuček

scenariusz, zdjęcia, reżyseria

www.benjamintucek.com

Jak powstają wiadomości radiowe, kto je tworzy, jakie obrazy w naszej wyobraźni wywołują dźwięki? Oto pytania, które przed sobą postawiliśmy zaczynając prace nad filmem. W ich trakcie udało nam się rozjaśnić wiele istotnych kwestii. Oprócz tego, że sprawdziła się stara prawda głosząca, że na wojnie najczęściej tracą zwykli ludzie, którzy jej nie rozpętali, za jedną z odpowiedzi musiała nam wystarczyć bezsilna wściekłość na to, że historia znowu się powtarza.

Zaskoczyło mnie to, jak w osobie głównego bohatera filmu łączą się i mieszają role dziennikarza oraz osoby niosącej wsparcie humanitarne. Niezwykłe jest jego zaangażowanie w pomoc potrzebującym. Moim zamiarem i celem było przedstawić widzom sytuacje, których, mam nadzieję, nigdy nie doświadczą na własnej skórze.

Benjamin Tuček ukończył dziennikarstwo oraz fotografię na wydziale nauk społecznych Uniwersytetu Karola, a także scenopisarstwo, oraz dramaturgię na FAMU. Zajmuje się pisaniem scenariuszy telewizyjnych i filmowych, reżyserią filmów aktorskich oraz dokumentalnych. Wydawnictwo Labyrint wydało jego zbiór opowiadań *Velmi krátké vlny* (2009). Jest współwłaścicielem zamienionego w centrum kultury

alternatywnej statku towarowego Altenburg.

Wybrana filmografia:

Scenariusz i reżyseria: *Děvčátko* (2002), *Tantra* (2011), *Plán* (2014), *Provedu!* (2017), *Mars* (2018)

Współautor scenariusza: *Mistři* (2003), *Terapie* (2008), *Protektor* (2009), *Polski film* (2012), *Svět pod hlavou* (2017). *Kancelář Blaník* (2015–2018), *Prezident Blaník* (2018), *Táta v nesnázích* (2023)

Václav Flegl

producent, dźwiękowiec

www.sounderground.cz

W związku z filmem *Korespondent wojenny* należy przytoczyć słowa reżysera filmu *20 днів у Маріуполі* (pol. *20 Dni w Mariupolu*) Mstysława Czernowa: „Wolelibyśmy, żeby takie filmy nigdy nie musiały powstać”. Niestety sytuacja wygląda inaczej, więc i nasz film musiał zostać nakręcony.

Dokument *Korespondent wojenny* powstał jako reakcja na bezprecedensową rosyjską agresję przeciwko Ukrainie. Zawsze interesowało mnie, kto i co stoi za wiadomościami, które każdego dnia widzimy, słyszymy i czytamy. Jak postrzega wojnę korespondent na miejscu i w jaki sposób przybliży ją słuchaczom?

W trakcie pracy nad filmem byłem głęboko poruszony współtętnieniem w głównym bohaterze naszego filmu humanizmu oraz profesjonalizmu. Obserwowanie, jak szanowany dziennikarz spełnia swoją misję zawodową, a jednocześnie bezinteresownie pomaga ludziom było bardzo ciekawe i inspirujące. Dlatego wierzę w wielki potencjał edukacyjny tego filmu.

Václav Flegl profesjonalnie zajmuje się filmem od roku 2002. Do tej pory studiował produkcję dźwięku na FAMU i Middlesex University London oraz muzykologię na Wydziale Filozofii Uniwersytetu Karola. Ma bogate doświadczenie zarówno w pracy przy czeskich i zagranicznych produkcjach, tak na planie, jak i w fazie postprodukcji. Nakręcił oraz udźwiękował ponad dziewięćdziesiąt pełnometrażowych projektów. W roku 2008 założył przedsiębiorstwo Sounderground, które od tego czasu zrealizowało znaczną liczbę projektów (ponad 100) z różnych gatunków i formatów. Koncentruje się szczególnie na filmie oraz projektach telewizyjnych i multimedialnych, kładąc szczególny nacisk na udźwiękowanie. Jako koproducent wsparł cały szereg wyjątkowych filmów. Jest producentem filmu *Plná 6*. Obecnie jest nauczycielem na praskiej FAMU, a wraz z reżyserem Tomášem Bojarem organizuje społeczne pokazy filmowe „Kino Hájovna”.

Stroon

muzyka

www.stroonmusic.net

Stroon już od ponad dekady jest żywotnym elementem słowackiej sceny muzycznej. Dzieje się tak nie tylko dzięki wibrafonowi, który jest jego głównym instrumentem, ale także dzięki ogromnej skali projektów, które tworzył i współtworzył. Senność, kontemplacja, dążenie do nieważkości, konceptualizm – to idee przyświecające jego muzyce. W swoich utworach kładzie akcent na harmonikę modalną i wykorzystuje wyraźne struktury rytmiczne, czym nawiązuje do muzycznego minimalizmu. Rozszerza swoją paletę technik kompozycyjnych, wykorzystując zniekształcone dźwięki i wyszukane linie melodyczne. Doceniany jest za umiejętność pracy ze ścieżką dźwiękową filmu (*Good Old Czechs*, 2022). Jego występy na żywo oraz produkcje muzyczne są tworzone z uwzględnieniem miejsca, czasu, publiczności i charakteru projektu. Owocem jest mieszanka elektroakustycznych kompozycji, które starają się odkrywać nowe horyzonty i kreować imersyjne doświadczenia.

Program edukacyjny

Potencjał filmu w kontekście formalnej i nieformalnej edukacji rozwija program edukacyjny (szczegółowe informacje na www.valecnyzpravodaj.cz/edu). Wykorzystuje on nie tylko film, ale również wybrane fragmenty ze 150 godzin surowego materiału. Pozwala zajrzeć za kulisy procesu twórczego, między innymi poprzez szczegółowe wywiady z członkami ekipy filmowej. Przy pomocy tych materiałów i innych źródeł program skupia się na trzech głównych tematach:

- Jak wygląda praca dziennikarza na obszarach ogarniętych konfliktem zbrojnym
- Skupienie się na problematyce dotyczącej działań zbrojnych
- Rozwijanie tematu tworzenia filmu dokumentalnego

Program edukacyjny zapewnia możliwość zdobycia praktycznego doświadczenia, przy użyciu metod nauczania przez odkrywanie, które łączą w sobie interaktywne moduły do nauki online z materiałami niezbędnymi do przeprowadzenia warsztatów offline. Do powstania programu przyczynili się: Ústav pro soudobé dějiny Akademie věd ČR, Občankáři.cz, USC Shoah Foundation i Radio Wolna Europa – Radio Swoboda.

PRODUCENT

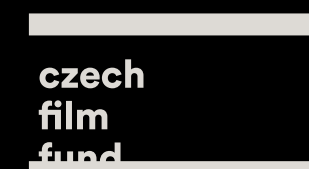
KOPRODUCENCI

PRZY WSPARCIU FINANSOWYM

Financováno
Evropskou unií
NextGenerationEU

PARTNERZY FILMU

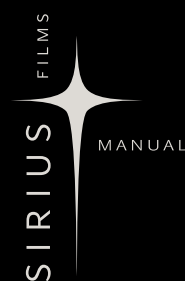
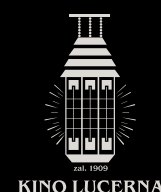
PAVEL BOUŠKA

DALIBOR DĚDEK

LUKÁŠ ZIKMUND

PATRONI MEDIALNI

DYSTRYBUTOR

www.valecnyzpravodaj.cz
www.facebook.com/valecnyzpravodaj
www.twitter.com/VZpravodaj
www.instagram.com/valecny_zpravodaj_film